23 Ιανουαρίου 2020

Η αναγνώριση του Κράτους της Παλαιστίνης – Ένα Θεμλιώδες Βήμα για την Ειρήνη

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Του Μαρουάν Τουμπάσσι
Πρέσβη του Κράτους της Παλαιστίνης στην Ελλάδα

Σήμερα, Δευτέρα 20 Ιανουαρίου 2020 θα συναντηθούν οι υπουργοί Εξωτερικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην ημερήσια διάταξη θα είναι η επιστολή που υπογράφει ο υπουργός Εξωτερικών του Λουξεμβούργου Jean Asselborn, ζητώντας την ευρωπαϊκή αναγνώριση του Κράτους της Παλαιστίνης.

Η εκπλήρωση του αναφαίρετου δικαιώματος του Παλαιστινιακού λαού για αυτοδιάθεση έχει αργήσει ως βασικό ανθρώπινο δικαίωμα και η αναγνώριση του κράτους της Παλαιστίνης αποτελεί θεμελιώδες βήμα προς την κατεύθυνση που θα προασπίσει τις προοπτικές της μοναδικής βιώσιμης πολιτικής λύσης που βασίζεται στα προ του 1967 σύνορα και πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ.

Η άσκηση του παλαιστινιακού δικαιώματος για απόκτηση κράτους δεν παραγκωνίζει τα λοιπά δικαιώματα που απορρέουν από το διεθνές δίκαιο, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος των Παλαιστινίων που ζουν στο Ισραήλ να αντιμετωπίζονται ως ίσοι πολίτες, των δικαιωμάτων των Παλαιστινίων προσφύγων (συμπεριλαμβανομένων των ατομικών δικαιωμάτων τους – ψήφισμα 194 – πέραν της Αραβικής Ειρηνευτικής Πρωτοβουλίας).

Το κράτος της Παλαιστίνης (σύμφωνα με την διακήρυξη της Παλαιστινιακής Ειρηνευτικής Πρωτοβουλίας του Παλαιστινιακού Εθνικού Συμβουλίου (1988) και το ψήφισμα 67/19 της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών) αποτελείται από τα εδάφη που καταλαμβάνει το Ισραήλ από το 1967 και περιλαμβάνει τη Δυτική Όχθη (συμπεριλαμβανομένης της Ανατολικής Ιερουσαλήμ) και την Λωρίδα της Γάζας. Το Διεθνές Δίκαιο ορίζει με σαφήνεια ότι το Ισραήλ δεν έχει κυριαρχικά δικαιώματα

στα εδάφη του κράτους της Παλαιστίνης, που ισοδυναμούν με μόλις το 22% της ιστορικής Παλαιστίνης. Για αυτό ακριβώς το λόγο η Παλαιστινιακή Διακήρυξη Ανεξαρτησίας (1988) είναι γνωστή ως η "Ιστορική Συμβιβαστική Λύση".

Παρατηρούμε το Ισραήλ, την κατοχική δύναμη να προχωρεί στην περαιτέρω προσάρτηση των κατεχόμενων παλαιστινιακών εδαφών και εξ 'αυτού του λόγου είναι εξαιρετικά σημαντικό για τη διεθνή κοινότητα να λάβει αποφασιστικά μέτρα για να τερματιστεί η κατοχή της Παλαιστίνης από το Ισραήλ. Η αναγνώριση του Κράτους της Παλαιστίνης θα διατρανώσει τη σημασία του Διεθνούς Δικαίου, των ψηφισμάτων του ΟΗΕ και της διπλωματίας στις ειρηνευτικές προσπάθειες.

Θα ήθελα να αναφερθώ σε ορισμένες συχνές ερωτήσεις σχετικά με το παλαιστινιακό ζήτημα. Πρώτον, κάθε κυρίαρχο κράτος έχει την εξουσία να αναγνωρίζει άλλα κράτη μέσω της διεξαγωγής διπλωματικών σχέσεων και στην περίπτωση της Παλαιστίνης αυτό θα ήταν ένα βήμα προς την εκπλήρωση του αναφαίρετου δικαιώματος αυτοδιάθεσης. Κάθε κράτος, σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο και τη γνωμοδότηση του Διεθνούς Δικαστηρίου του 2004 (σχετικά με τις νομικές επιπτώσεις της κατασκευής του διαχωριστικού τείχους στα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη) υποχρεούται να άρει κάθε εμπόδιο για την άσκηση αυτού του θεμελιώδους δικαιώματος. Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι η παρουσία ξένης κατοχής δεν εξαλείφει την παρουσία της Παλαιστίνης και σε καμία περίπτωση η αναγνώριση του κράτους της Παλαιστίνης δεν σημαίνει την αναγνώριση της πολιορκίας και των ισραηλινών εποικισμών. Αντίθετα, αναβαθμίζει το καθεστώς της Παλαιστίνης και έτσι την διαπραγματευτική θέση της όσον αφορά το Ισραήλ. Θα ήθελα να υπενθυμίσω εδώ τις περιπτώσεις της Γαλλίας, του Ιράκ, της Πολωνίας και της Ναμίμπια ως κράτη υπό ξένη κατοχή, το καθεστώς τους ουδέποτε αμφισβητήθηκε από τη Διεθνή Κοινότητα.
Θα ήθελα να τονίσω το γεγονός ότι η αναγνώριση του Κράτους της Παλαιστίνης δεν υπονομεύει τις προοπτικές μιας ειρηνευτικής διαδικασίας ούτε πρέπει να θεωρείται ως αποτέλεσμα οποιασδήποτε ειρηνευτικής διαδικασίας, αλλά αποτελεί το αναφαίρετο δικαίωμα του λαού της Παλαιστίνης το οποίο θα διευκολύνει και θα συμβάλει στην επανέναρξη των Ειρηνευτικών Διαδικασιών, η οποία θα εξεύρει μια ειρηνική λύση μεταξύ δύο κυρίαρχων και ανεξάρτητων κρατών.
Η Ισραηλινή αποικιακή κατοχική δύναμη δεν θα τερματιστεί λόγω της καλοσύνης του Ισραήλ, αλλά με τον «συγκεκριμένο δρόμο προς την ειρήνη», όπως αναφέρεται στη Διακήρυξη της Βενετίας (1980) και που πρέπει να αποκρυπτογραφήσει τη νέα πολιτική πραγματικότητα, μια πραγματικότητα στην οποία η Ευρώπη και η διεθνής κοινότητα στο σύνολό της τιμά το δικαίωμα της Παλαιστίνης να υπάρχει και προσπαθώντας να επιβάλει απτά μέτρα για να καταστήσει το Ισραήλ υπεύθυνο για τις συστηματικές παραβιάσεις του Διεθνούς Δικαίου. Αν και εκτιμούμε την

ευρωπαϊκή συμβολή στη διαδικασία οικοδόμησης θεσμών της Παλαιστίνης, αυτό που είναι ζωτικής σημασίας τώρα είναι μια πολιτική και διπλωματική παρέμβαση για τη διαφύλαξη των προοπτικών μιας δίκαιης, βιώσιμης και διαρκούς ειρήνης. Αναμένουμε μια κίνηση που θα ενισχύσει τα δικαιώματα του παλαιστινιακού λαού, θα φέρει ασφάλεια και σταθερότητα στην περιοχή και θα προστατεύει τις θεμελιώδεις αρχές της Χάρτας των Ηνωμένων Εθνών και του Διεθνούς Δικαίου μέσω της αναγνώρισης του Κράτους της Παλαιστίνης.
Η στρατηγική του Ισραήλ, δηλαδή η αποτροπή του ρόλου της Διεθνούς Κοινότητας.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ ΤΟΥ ΜΑΡΟΥΑΝ ΤΟΥΜΠΑΣΣΙ ΠΡΕΣΒΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Πηγή: **iellada.gr**